

چکیده

مهر از جمله داده های باستان شناسی است که حاوی اطلاعات مفید و ارزشمندی از گذشته است. صحنه های شکار حکاکی شده بر روی مهرهای هخامنشی از لحاظ جنبه های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دارای اهمیت بسیار است و با مطالعه این نقوش اطلاعات گرانمایی درباره ابعاد مختلف تمدنی دوران هخامنشی بر ما آشکار می شود. در این تحقیق سبک شناسی مهرهای هخامنشی با تأکید بر صحنه های شکار مورد بررسی قرار گرفته که با هدف بررسی تأثیر و تأثر هخامنشیان بر مناطق همجوار و بررسی الگوی های هنری هخامنشی و نیز اختصاص این مهرها به گروه خاصی از جامعه هخامنشی انجام شده است. بنابراین ۱۰۰ مهر و اثر مهر هخامنشی، از منابع مکتوب و موزه های مختلف، شناسایی، طبقه بندی و کاتالوگ نویسی شدند.

بررسی و مطالعه این گونه از مهرها نشان می دهد که صحنه های شکار به عنوان یکی از صحنه های اصلی بر روی مهرهای هخامنشی است که ریشه در سنن کهن باستان دارد و توانسته به عنوان یک سبک به سایر مناطق امپراطوری هخامنشی راه پیدا کند. کشف اینگونه صحنه های شکار در سارد، گوردیون، داسکیلون، وادی الدالیه، بابل و مصر نشان می دهد که هخامنشیان بر روی صحنه های شکار مهرهای این مناطق تأثیر گذاشته اند. صحنه های شکار ابزاری نمادین در جهت نمایش پرشور قدرت و تسلط (شاه) بر نیروهای طبیعی و حتی مافوق طبیعی بودند که در قالب حیواناتی قدرتمند چون شیر و حیوانات اسطوره ای تصویر می شدند. همچنین نقوش صحنه های شکار بر روی مهرها، غالباً به پادشاهان و بزرگان هخامنشی اختصاص یافته است.

کلید واژه ها: دوره هخامنشی، مهر، صحنه های شکار، تأثیر و تأثر